

lijk te zullen worden geëvenaard door gebeurlijke, nieuwe(re) ontledingen van het nieuwste Wetboek van de Belgische nationaliteit.

M.-C. Foblets

‘Antidiskriminatie in beweging’ Liga voor Mensenrechten, Brussel, 1985, 34 p.

In de Dossier-reeks van de Vlaamse Liga voor Mensenrechten werd inmiddels het derde Dossier aangeboden: *Recht op informatie, garingsvrijheid en een zwijgrecht voor de journalistiek*.

Wij wensen hier evenwel nog even terug te komen op één van beide vorige ‘Dossiers’ van de Liga, dat in 1985 verspreid werd onder de titel: *Antidiskriminatie in beweging*.

Van de hand van Geert Debeuckelaere en John De Wit en voorgebracht onder de vorm van een vlot leesbaar papertje, heeft de Liga zich met dit dossier tot doel gesteld op bondige wijze (34 bladzijden!) *de juridische gronden* van een verbod op twee specifieke discriminatievormen te formuleren: te weten, de verschillende discriminaties van vrouwen en homoseksuelen.

De bundel is in eerste instantie bedoeld *als discussietekst* voor belangstellende lezers. In zoverre expliciteren de auteurs dan ook b.v. nergens uitdrukkelijk hún voorkeur inzake het mogelijke, verdere verloop van de parlementaire werkzaamheden om en rond iedere ‘discriminatie op grond van geslacht, burgerlijke stand, gezinsomstandigheden en beleving van seksuele en relationele voorkeur’, en de wijze waarop voornoemde discriminaties aan de rechtbanken moeten worden voorgelegd. Wél wordt op handige en overzichtelijke wijze het geheel der argumenten van voor- en tegenstanders van een burgerlijke partijstelling *door organisaties*, in de vorm van een opsomming ontleed.

De éénduidige opzet achter de publikatie van een dergelijk debat en de historie van de werkgroep antidiscriminatiwet, met een bespreking van het wetsvoorstel Van den Bossche (dat iedere ‘discriminatie op grond van geslacht, burgerlijke stand, gezinsomstandigheden en beleving van seksuele en relationele voorkeur’ verbiedt) kan echter geen twijfel laten bestaan: met deze bundel wordt bedoeld een verdere verspreiding te geven aan een politiek debat, waarin door een mensenrechtenorganisatie als de Liga de belangen van twee gediscrimineerde groepen in de samenleving niet enkel defensief, doch ook op offensieve wijze worden behartigd. En waarop ten andere, het tweede, zéér beknopte, deeltje van de bundel, waarin wordt ingegaan op het standpunt van een internationale mensenrechtenorganisatie, Amnesty International, terzake de mogelijkheden om aan homoseksuelen het statuut van ‘gewetensgevangenen’ toe te kennen (en aldus in de doelstellingen van de organisatie ook met hun problematiek rekening te houden) slechts een aanvullende illustratie wil zijn.

Een kort, overzichtelijk werkje dat, ook zonder diepgang, nochtans op handige wijze en met de nodige dynamiek de ‘gewetensfunctie’ van de Liga weet te vertalen, achter en ten dienste van twee ‘moderne’ minderheden in onze samenleving.

M.-C. Foblets